

Arrest

nr. 153 170 van 23 september 2015
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 21 september 2015 heeft ingediend (bij faxpost) om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) van 16 september 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Jacobs, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 16 september 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging (hierna: de gemachtigde) een beslissing tot afgifte van een bevel om

het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), die op dezelfde dag aan verzoekende partij wordt betekend. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN MET VASTHOUDING MET HET OOG OP VERWIJDERING

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de heer, die verklaart te heten:

naam: **B.** (...)

voornaam: **U. B.** (...)

geboortedatum: (...)

geboorteplaats: **G.** (...)

nationaliteit: **Russische Federatie**

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen⁽²⁾, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

Reden van de beslissing

en van de afwezigheid van een termijn om het grondgebied te verlaten:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

☒ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

☒ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;

Artikel 27 :

☒ Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.

☒ Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.

Artikel 74/14:

☒ artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde of de nationale veiligheid

☒ artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven

Hij is niet in het bezit van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend 04/07/2014, 16/07/2015)

Betrokkene werd op 15/09/2015 om 19u35 aangetroffen door de politie van Aalst nadat betrokkene geholpen had zijn zoon B. A. (...) te helpen ontsnappen (PV Weerspannigheid: DE.41.LB.011774/2015) op het moment dat zijn zoon administratief moest worden weerhouden door PZ Aalst. Op 16/09/2015 nam PZ Aalst contact op met de dienst Vreemdelingenzaken inzake de gebeurtenissen. Op vraag van de dienst Vreemdelingenzaken werd getracht de familie (vrouw + drie kinderen) in zijn geheel aan te treffen. Betrokkene weigerde echter om zijn vrouw en meerderjarige zoon op te bellen (om zich aan te bieden bij de politie) en na controle van PZ Aalst op hun gemeenschappelijk adres werd ook de deur na langdurig aanbellen niet geopend. Op vraag van de Dienst Vreemdelingenzaken werden door de lokale PZ Aalst dus meerdere inspanningen gedaan om het gezin in zijn totaliteit aan te treffen. Ook werd door de politie, in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, een brief afgeleverd met de mededeling van de administratieve weerhouding van betrokkene en het telefoonnummer van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake een vrijwillige terugkeer om zo haar man te vergezellen naar hun land van herkomst.

Aangezien betrokkene's asielaanvraag en aanvraag tot medische regularisatie (die helemaal niet onredelijk lang hebben geduurd) negatief werden afgesloten, kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Daarnaast maakt betrokkene ook het voorwerp uit van twee PV's:

PV DE.17.LB.013633/2012 wegens zware diefstal door PZ Aalst

PV DE.41.LB.011774/2015 wegens weerspannigheid door PZ Aalst

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen², om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is.

Betrokkene heeft op 07/01/2010 een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag werd verworpen door een beslissing van het CGVS op 05/05/2010. Betrokkene heeft vervolgens een beroep bij de RVV ingediend. Dit beroep werd definitief verworpen op 16/12/2010. De definitieve beslissing met een bevel om het grondgebied te verlaten geldig 30 dagen (bijlage 13qq van 01/07/2014) werd per aangetekend schrijven betekend aan betrokkene.

Betrokkene diende op 05/03/2010 een 1ste regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 . Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 26/07/2010. Deze beslissing is op 04/08/2010 aan betrokkene betekend.

Betrokkene diende op 01/09/2010 een 2de regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9ter van de wet van 15/12/1980 . Deze aanvraag werd definitief ongegrond verklaard op 03/06/2013. Deze beslissing is op 01/07/2013 aan betrokkene betekend. Ook het beroep bij de RVV werd op 19/12/2014 verworpen.

Betrokkene diende op 17/12/2012 een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de wet van 15/12/1980 . Deze aanvraag werd onontvankelijk verklaard op 09/07/2015. Deze beslissing is op 16/07/2015 aan betrokkene betekend met een bevel om het grondgebied te verlaten (geldig 7 dagen).

Betrokkene werd op 15/09/2015 om 19u35 aangetroffen door de politie van Aalst nadat betrokkene geholpen had zijn zoon B. A. (...) te helpen ontsnappen (PV Weerspannigheid: DE.41.LB.011774/2015) op het moment dat zijn zoon administratief moest worden weerhouden door PZ Aalst. Op 16/09/2015 nam PZ Aalst contact op met de dienst Vreemdelingenzaken inzake de gebeurtenissen. Op vraag van de dienst Vreemdelingenzaken werd getracht de familie (vrouw + drie kinderen) in zijn geheel aan te treffen. Betrokkene weigerde echter om zijn vrouw en meerderjarige zoon op te bellen (om zich aan te bieden bij de politie) en na controle van PZ Aalst op hun gemeenschappelijk adres werd ook de deur na langdurig aanbellen niet geopend. Op vraag van de Dienst Vreemdelingenzaken werden door de lokale PZ Aalst dus meerdere inspanningen gedaan om het gezin in zijn totaliteit aan te treffen. Ook werd door de politie, in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, een brief afgeleverd met de mededeling van de administratieve weerhouding van betrokkene en het telefoonnummer van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake een vrijwillige terugkeer om zo haar man te vergezellen naar hun land van herkomst. Wat de vermeende schending van art. 8 EVRM betreft kan worden gesteld dat de terugkeer naar het land van herkomst om aldaar eventueel een machtiging aan te vragen niet in disproportionaliteit staat ten aanzien van het recht op een gezins- of privéleven. De verplichting om terug te keren naar het land van herkomst betekent geen breuk van de familiale relaties maar enkel een eventuele tijdelijke verwijdering van het grondgebied wat geen ernstig en moeilijk te herstellen nadeel met zich meebrengt.

Daarnaast maakt betrokkene ook het voorwerp uit van twee PV's:

PV DE.17.LB.013633/2012 wegens zware diefstal door PZ Aalst

PV DE.41.LB.011774/2015 wegens weerspannigheid door PZ Aalst

Aangezien betrokkene asielaanvraag en aanvraag tot medische regularisatie (die helemaal niet onredelijk lang hebben geduurd) negatief werden afgesloten, kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan eerdere bevelen om het grondgebied te verlaten (betekend 04/07/2014, 16/07/2015)

Betrokkene werd op 15/09/2015 om 19u35 aangetroffen door de politie van Aalst nadat betrokkene geholpen had zijn zoon B. A. (...) te helpen ontsnappen (PV Weerspanningheid: DE.41.LB.011774/2015) op het moment dat zijn zoon administratief moest worden weerhouden door PZ Aalst. Op 16/09/2015 nam PZ Aalst contact op met de dienst Vreemdelingenzaken inzake de gebeurtenissen. Op vraag van de dienst Vreemdelingenzaken werd getracht de familie (vrouw + drie kinderen) in zijn geheel aan te treffen. Betrokkene weigerde echter om zijn vrouw en meerderjarige zoon op te bellen (om zich aan te bieden bij de politie) en na controle van PZ Aalst op hun gemeenschappelijk adres werd ook de deur na langdurig aanbellen niet geopend. Op vraag van de Dienst Vreemdelingenzaken werden door de lokale PZ Aalst dus meerdere inspanningen gedaan om het gezin in zijn totaliteit aan te treffen. Ook werd door de politie, in opdracht van de Dienst Vreemdelingenzaken, een brief afgeleverd met de mededeling van de administratieve weerhouding van betrokkene en het telefoonnummer van de Dienst Vreemdelingenzaken inzake een vrijwillige terugkeer om zo haar man te vergezellen naar hun land van herkomst.

Aangezien betrokkene's asielaanvraag en aanvraag tot medische regularisatie (die helemaal niet onredelijk lang hebben geduurd) negatief werden afgesloten, kan geconcludeerd worden dat een terugkeer naar het land van herkomst geen schending van artikel 3 EVRM inhoudt.

Daarnaast maakt betrokkene ook het voorwerp uit van twee PV's:

PV DE.17.LB.013633/2012 wegens zware diefstal door PZ Aalst

PV DE.41.LB.011774/2015 wegens weerspanningheid door PZ Aalst

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, S.G. (...), Attaché, gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie,

de Politiecommissaris van/de Korpschef van de PZ Aalst

en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te 127bis Steenokkerzeel

de betrokkene, B., U. B. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te 127bis Steenokkerzeel"

2. Over de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing gericht tegen de beslissing tot vasthouding

Wat de beslissing tot vrijheidsberoving betreft, moet worden gesteld dat deze beslissing overeenkomstig artikel 71, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) enkel vatbaar is voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de verblijfplaats in het Rijk of van de plaats waar de vreemdeling werd aangetroffen. De Raad is dan ook zonder rechtsmacht om kennis te nemen van het beroep in de mate dat het gericht is tegen deze beslissing.

3. Over de vordering tot schorsing

3.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/57, § 1, laatste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"De in artikel 39/82, § 4, tweede lid, bedoelde vordering wordt ingediend bij verzoekschrift binnen tien dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen ze gericht is. Vanaf een tweede verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, wordt de termijn teruggebracht tot vijf dagen".

3.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

Onderhavige vordering is een in artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bedoelde vordering. Zij is tijdig ingediend en is derhalve ontvankelijk.

3.3. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

3.4. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

3.4.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

3.4.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering wettelijk vermoed. Het uiterst dringende karakter van de vordering staat in casu vast en wordt niet betwist door verwerende partij.

Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

3.5. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

3.5.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van

de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het prima facie karakter ervan. Dit prima facie onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoekenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, § 4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

3.5.2. De toepassing van deze voorwaarde

3.5.2.1. Verzoekende partij voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 27, §§1 en 3, 74/13, 74/14, §3, 4°, 74/11, §1, tweede lid en 62 van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekende partij betoogt in essentie dat de motivering van de bestreden beslissing incorrect is en verwijst naar de verschillende voorgaande procedures. Over de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet werd pas na drie en een half jaar beslist, dit terwijl verzoekende partij ondertussen legaal in het Rijk verbleef ingevolge de ontvankelijk verklaarde aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, gelet op het vernietigingsarrest van de Raad van 2 april 2013. Er werd nog geen definitieve beslissing genomen inzake de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet omdat de beslissing voorwerp uitmaakt van een beroep dat nog hangende is. Tevens werd verzoekende partij een inreisverbod gegeven. Bij dit inreisverbod moet rekening gehouden worden met het recht op gezins- en privéleven alsook met de gezondheidstoestand. De verwerende partij kan zich ook onthouden van het opleggen van een inreisverbod omwille van humanitaire redenen. Er werd echter geen enkele afweging gemaakt tussen het opleggen van een inreisverbod en de gezondheidstoestand en het sociaal netwerk van verzoekende partij.

Verzoekende partij verwijst voorts naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet en betoogt dat de verwerende partij rekening had moeten houden het recht op gezinsleven en de gezondheidstoestand. Er wordt echter geen enkele aandacht besteed aan het leven dat verzoekende partij in België heeft opgebouwd noch wordt rekening gehouden met de gezondheid van haar echtgenote.

Verzoekende partij uit voorts kritiek op de motivering inzake de PV's.

3.5.2.2. De in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er

aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Zij verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan de bestreden beslissing genomen is. In casu geeft de bestreden beslissing op het eerste zicht duidelijk de motieven en de juridische grond aan op basis waarvan de beslissing is genomen.

Verzoekende partij maakt op het eerste zicht niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissing, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

3.5.2.3. Verzoekende partij verwijst naar het gegeven dat zij nog een procedure hangende heeft tegen de afwijzing van haar aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. Evenwel ontkracht zij met dit betoog de motivering van de bestreden beslissing niet dat deze aanvraag op 9 juli 2015 onontvankelijk werd verklaard. Het gegeven dat verzoekende partij tegen deze beslissing een beroep heeft ingediend maakt niet dat de verwerende partij niet zou mogen verwijzen naar de afwijzing van de aanvraag. Verzoekende partij lijkt te beweren dat de wettigheid van deze beslissing door haar beroep niet definitief vaststaat en dat de gemachtigde van de staatssecretaris zich hierop niet zou mogen baseren. Een overheidsbeslissing wordt echter vermoed wettig te zijn op grond van het beginsel van "*le privilège du préalable*". Het louter instellen van een beroep bij de Raad heeft geen schorsende werking. Een zorgvuldig handelend bestuur moet niet de definitieve uitkomst afwachten van de procedure die bij de Raad hangende is (RvS 24 januari 2013, nr. 222 221). De enkele overtuiging van de verzoekende partij dat de akte onwettig is, stelt haar niet vrij van de verplichting om zich hieraan te onderwerpen. Bovendien wijst de Raad erop dat de vordering tot schorsing inzake de verwerping van de aanvraag op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet bij wege van voorlopige maatregelen behandeld en verworpen werd bij arrest nr. 153 168 van 23 september 2015.

3.5.2.4. Waar verzoekende partij betoogt dat zij legaal in het Rijk verbleef sinds het vernietigingsarrest van de Raad van 2 april 2013 waarbij de ongegrondheidsbeslissing inzake de aanvraag op grond van artikel 9ter vernietigd werd, dient vastgesteld dat zij er volledig aan voorbijgaat dat een nieuwe ongegrondheidsbeslissing getroffen werd op 3 juni 2013 die haar betekend werd op 1 juli 2013. Bij beschikking nr. 11.065 van 30 januari 2015 heeft de Raad van State verzoekende partij hier ook al op gewezen alsook op het feit dat verzoekende partij nagelaten heeft tegen voormelde beslissing beroep aan te tekenen, minstens niet het bewijs levert dat zij hiertegen beroep heeft aangetekend. Verzoekende partij kan dan ook bezwaarlijk volhouden dat zij geen kennis heeft van een nieuwe beslissing en dat zij sinds het vernietigingsarrest steeds legaal in België is verbleven.

3.5.2.5. Verzoekende partij wist bovendien dat dergelijke verblijfsaanvragen niet inhouden dat haar met zekerheid een verblijfsrecht wordt gegeven en dat zij bij een negatieve beslissing het grondgebied diende te verlaten. Het loutere gegeven dat de behandeling van dergelijke aanvragen enige tijd in beslag nemen, maakt niet dat verzoekende partij daaruit kan afleiden dat zij enig recht heeft verworven. Het kan de administratie niet ten kwade worden geduid de zaak zorgvuldig te hebben onderzocht en hiervoor de nodige tijd te hebben genomen.

3.5.2.6. Waar de verzoekende partij tenslotte kritiek uit op het betekende inreisverbod, dient de Raad samen met de verwerende partij vast te stellen dat voormeld inreisverbod niet het voorwerp uitmaakt van onderhavige vordering en de kritiek gericht tegen deze beslissing dan ook niet dienstig is ten aanzien van de bestreden beslissing. Dit onderdeel van het middel is op het eerste zicht onontvankelijk.

3.5.2.7. Verzoekende partij verwijst nog naar artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Het geschonden geachte artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Het is voor ieder normaal redelijk denkend mens evident dat het, in een normale gezinssituatie, in het in het hoger belang is van de kinderen om niet te worden gescheiden van hun ouders. Dit impliceert dat wanneer ouders in België niet tot een verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en zij het Rijk dienen te verlaten, zij zich hierbij dienen te laten vergezellen door hun jonge kinderen teneinde de belangen van deze kinderen en de gezinseenheid niet te schaden. Verweerder heeft met deze evidentie rekening gehouden, aangezien hij ten aanzien van alle gezinsleden reeds besliste dat zij het grondgebied dienden te verlaten. Uit de stukken van het administratief dossier, meer bepaald de synthesesnota van 7 juli 2015 blijkt bovendien uitdrukkelijk dat de verwerende partij wel degelijk rekening heeft gehouden met het hoger belang van de kinderen, het gezinsleven en de gezondheidstoestand. Verzoekende partij betwist de vaststellingen van de verwerende partij niet in concreto.

Daarnaast moet worden gesteld dat niet blijkt dat verzoekende partij of een van haar gezinsleden gezondheidsproblemen zouden hebben, die hen zouden verhinderen om terug te keren naar het land waarvan zij de nationaliteit hebben en waarmee verweerder onterecht geen rekening zou hebben gehouden. Verzoekende partij blijft hameren op de gezondheidstoestand van haar echtgenote, maar gaat eraan voorbij dat de verwerende partij deze gezondheidstoestand reeds beoordeeld heeft en beslist tot de ongegrondheid van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet op 3 juni 2013 omdat de noodzakelijke medische zorgen beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst.

Er blijkt derhalve niet dat verweerder enig dienstig gegeven buiten beschouwing zou hebben gelaten bij het nemen van de bestreden beslissing.

Een schending van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet wordt op het eerste zicht niet aangetoond.

3.5.2.8. Waar verzoekende partij nog kritiek uit op het motief aangaande de schending van de openbare orde, wijst de Raad erop dat de bestreden beslissing afdoende geschraagd is door het motief dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de daartoe noodzakelijke documenten. Verzoekende partij slaagt er niet in afbreuk te doen aan dit motief zodat haar kritiek gericht tegen het motief inzake de openbare orde niet dienstig is, nu het gericht is tegen een overtuigend motief.

3.5.2.9. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht, treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn. Zoals uit voorgaande bespreking is gebleken maakt de verzoekende partij op het eerste zicht geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aannemelijk.

3.5.2.10 Verzoekende partij maakt een schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen op het eerste zicht niet aannemelijk. Er blijkt geen ernstig middel.

Uit wat voorafgaat volgt dat niet voldaan is aan één van de drie cumulatieve voorwaarden om over te gaan tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de bestreden beslissing.

4. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, § 5, derde en vierde lid van de Vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig september tweeduizend vijftien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. FRANSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. FRANSEN

S. DE MUYLDER